

בהשראתו יוצאת הדופן

תמיר מסד ז"ל היה אדם מיוחד, כזה שהשאיר חותם עמוק ומשמעותי על כל מי שהכיר אותו. אומרים שאדם חי כל עוד זוכרים אותו. רציונלית קשה לקבל משפט כזה אך ברור שתמיר יישאר חקוק בלבבות עוד שנים רבות. אלון ברנר נפרד ממפקד הצוות שלו בסיירת

אלון ברנר

מאוחר יותר, עם סיום קורס המ"כים במסגרת הסיירת, הגיע תמיר למסקנה שעלי לעזוב את הצוות, זמן לא רב לפני סיום המסלול. חשוב להבין בהקשר זה שיחידות העלית הן מקומות הישגיים מאוד ומי שמגיע לשם, במיוחד אם הצליח לשרוד את הטירונות הקשה והמפרכת, רוצה מאוד לסיים את המסלול ולהגשים את החלום. בדרך כלל נוצרת מרירות ולפעמים אפילו עוינות כלפי האדם שנתפס כמי שעומד בינך לבין מימוש הרצונות והמאוויים.

המקרה הזה היה שונה משום שתמיר עשה הכל בהגינות, ביושר ומעל השולחן ולא מתחנף. ניכר עליו היטב שדברים כגון פרידה מחיילים ו"טרטורים" בטירונות עולים לו ב"בריאות" והוא עושה אותם רק כי הם נגזרים מתוקף תפקידו. קצת קשה להסביר זאת, אבל יש אנשים שאתה נמצא במחיצתם רק פרק זמן קצוב מחיך, אך "הם עושים לך את זה" ותמיד נשארת עבורם פינה חמה בלב.

כמה שנים אחרי השחרור נפגשנו במסגרת שירות מילואים ומאז רק עקבתי אחריו מרחוק. ברור לי מעל לכל ספק שתמיר גילם הלכה למעשה, בחייו ובמותו, את דמותו של הישראלי היפה, זה ששואל קודם כל מה הוא יכול לתת עבור המדינה ולא מה ניתן לקבל ממנה. כשבוחנים לעומק את הפרטים המרכיבים את השלם המאפשר חיים בארץ שלנו, ברור לגמרי שתמיר היה אחד מעמודי הבטון הבסיסיים שהחזיקו חלק גדול מהמשקל העודף בקור מות העליונות.

אינני מכיר את משפחתו של תמיר, אך כל שאוכל לומר הוא שהיתה להם הזכות לגדל ולחיות עם אדם מיוחד, כזה שהשאיר חותם עמוק ומשמעותי על כל מי שהכיר אותו. אומרים שאדם חי כל עוד זוכרים אותו. רציונלית קשה לקבל משפט כזה אך ברור שתמיר יישאר חקוק בלבבות עוד שנים רבות.

ביום בו נפל תמיר מסד ז"ל חזרתי הביתה מאוחר, מנותק מכל הדיווחים השוטפים באמצעי התקשורת השונים. בתשע פתחתי טלוויזיה. חיים יבין הודיע בפנים נפולות את שמות ההרוגים בפיגוע בארי"אל. כשאמר "תמיר מסד" מצאתי עצמי בווה מול המסך דקות ארוכות במעין שילוב של הלם ותדהמה מוחלטת.

בהמשך השתלטו ההדחקה וההכחשה - תכונות המאפשרות לכולנו לחיות כאן בצורה סבירה בשנתיים האחרונות.

תמיר היה מפקד הצוות שלי בסיירת גולני, מחזור נובמבר 1981. "צוות תמיר" יחד בכך שכמעט תשעים אחוז מהחיילים ששירתו בו היו בני קיבוצים. היה בו ייצוג לקיבוצים רבים, מראש הנקרה בצפון ועד גבים בדרום. בהשראתו יוצאת הדופן של תמיר, במקצועיותו ובזכות יכולתו לגבש קבוצת אנשים לגוף חזק אחד, הצוות התעלה והצטיין בכל פעם שנדרש לכך. למרות שהבדל הגילאים בין תמיר לבינינו היה רק שנתיים, תחושת הביטחון שנתן לנו, במיוחד ברגעים מפחידים וקשים עבור חיילים צעירים, כמו על הבופור, למשל, נתנה לי את ההרגשה שמדובר באדם המבוגר גר ממני בשנים רבות. כזה שתמיד אוכל לסמוך עליו ברגעים קשים. תמיר כאב מאוד את נפילתם של חבריו הטובים בקרב על הבופור, אך שמר על קור רוח ולא החציץ את רגשותיו כלפי חוץ.

במלאות 30 למותו, הייתי רוצה לספר על תמיר כפי שאני הכרתי אותו. באותה תקופה של ראשית מלחמת לבנון שהו הורי בשליחות ממושכת בדרום אמריקה. למרות הלחץ העצום המופעל על מפקד צוות בסיירת גולני מצא תמיר את הזמן להרגיע אותם, להסביר ולספר על הקשיים ואף ענה על מכתבים ששלחו לו ובהם ביקשו לדעת יותר פרטים. תמיר נתן לנו את ההרגשה שחשוב לו מאוד להקל על הקשיים האובייקטיביים הנובעים משירות במצב כזה.